

tasavvur

tekirdag ilahiyat dergisi | tekirdag theology journal

e-ISSN: 2619-9130

tasavvur, Aralık/December 2018, c. 4, s.2: 914-919

Kitap Değerlendirmesi / Book Review

Hakan Uğur, Tevrat'ın Kur'an'a Arzı -Kur'an'ın Tevrat'ta Tasdik Ettiği Konular-, Emin Yayınları, Bursa, 2011.

Sümeyye SAYGIN

Araştırma Görevlisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri, Tefsir Ana Bilim Dalı
Research Assistant, Necmettin Erbakan University, Ahmet Keleşoğlu Theology Faculty, Basic Islamic Sciences, Department of Tafsir
Tekirdağ / TURKEY
sumeyyesaygn@gmail.com

ORCID ID: orcid.org/0000-0001-5778-4174

Makale Bilgisi | Article Information

Makale Türü / Article Type: Kitap Değerlendirmesi / Book Review
Geliş Tarihi / Date Received: 21 Eylül / September 2018
Kabul Tarihi / Date Accepted: 1 Kasım / November 2018
Yayın Tarihi / Date Published: 30 Aralık / December 2018
Yayın Sezonu / Pub Date Season: Aralık / December

Atf / Citation: Saygın, Sümeyye. "Hakan Uğur, Tevrat'ın Kur'an'a Arzı -Kur'an'ın Tevrat'ta Tasdik Ettiği Konular-, Emin Yayınları, Bursa, 2011". *Tasavvur: Tekirdağ İlahiyat Dergisi* 4/2 (Aralık 2018): 914-919.

İntihal: Bu makale, iThenticate yazılımınca taranmıştır. İntihal tespit edilmemiştir.
Plagiarism: This article has been scanned by iThenticate. No plagiarism detected.
web: <http://dergipark.gov.tr/tasavvur> | <mailto:ilahiyatdergi@nku.edu.tr>

Copyright © Published by Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi,
İlahiyat Fakültesi / Tekirdag Namık Kemal University, Faculty of
Theology, Tekirdag, 59100 Turkey.
Bütün hakları saklıdır. / All right reserved.
CC BY-NC-ND 4.0

Eser, yazarın 2008 yılında tamamlamış olduğu “Kur’an’ın Tasdik Ettiği Tevrat’taki Konular” isimli doktora tezinin 2011 yılında “Tevrat’ın Kur’an’a Arzı-Kur’an’ın Tevrat’ta Tasdik Ettiği Konular” ismiyle basılmasıyla yayın hayatına kazandırılmıştır. Kur’an ve Tevrat’taki konuların bu eserin öncesinde ve sonrasında sıkça çalışıldığı görülmektedir. Yapmış olduğumuz kısa bir araştırma göstermektedir ki tahrif, kıssalar, tarihi olaylar, kadın, kavramlar, hükümler, ahlak ilkeleri gibi pek çok mevzuda Kur’an ve Tevrat’a dair benzerlik ve farklılıkları ele alan çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmanın alandaki diğer eserlerden farkı Kur’an’ın Tevrat’ı tasdik edici olmasının ne mânaya geldiğini izah etmesi ve Tevrat’ta yer alan hangi konuları doğrulayıcı olduğunu derli toplu bir şekilde ortaya koymasındır.

Yazar eserine Kur’an’ın Tevrat’ı “musaddık” (doğrulayan) (s.26) ve “müheymin” (gözetip şahitlik eden) (s. 27) oluşunu¹ ve bununla birlikte “tahrif” kavramını izah ettiği “Giriş”-“Kavramlar” kısmı ile başlamaktadır. Buna göre Kur’an’ın Hz. Musa’ya gelen Tevrat’ın aslını musaddık (doğrulayıcı) olması doğaldır; zira her ikisinin kaynağı da birdir. Kur’an’ın Hz. Muhammed döneminde Yahudilerin ellerinde bulunan Tevrat’ı doğrulaması ise tahrife rağmen içerisinde hâlâ var olan Hz. Muhammed ve ashâbı ile ilgili ifadeleri tasdik etmesi, Tevrat’ta da özü korunmuş olan başlıca itikâdî, ahlâkî ilkeleri onaylaması anlamına gelmektedir (s. 31-32.).

Tevrat’ın tahrifi ise Yahudi din adamlarının ve âlimlerinin cevap bulamadıkları konularda Tevrat’ı kendi anlayışları doğrultusunda yorumlamaları, ona eksiltmede ve ilavelerde bulunmaları, bunların da metnin aslı olduğunu iddia etmeleri sonucunda meydana gelmiştir. Yazara göre Tevrat üzerinde gerçekleşen tahrifin nasıl ve ne aşamalarla olduğunu sağlıklı bir biçimde anlayabilmek için İsrailoğullarının tarihî serüvenini dikkate almak gereklidir. Bu nedenle yazar, Tevrat’ın tahrifinin alt başlıklarında “Atalar Dönemi”nden başlayıp “II. Mabet Dönemi”ne kadar kısaca Yahudi tarihini izah etmiştir. Tevrat’ın tahrifini derli toplu bir izah çabasının ardından giriş bölümünün geri kalan kısmında yazar Kur’an’da Tevrat’ın tahrifi ile alakalı olarak geçen ifadeleri ele alıp incelemiştir. Ardından İslâm âlimlerinin Tevrat’ın tahrifinin boyutları hakkındaki düşüncelerini ifade etmiştir. Akabinde ise lafzî ve mânevî tahrifi

¹ Maide 5/48.

savunanları ayrı ayrı ele alarak İslâm âlimlerinin konuyla ilgili tutumlarını ortaya koymuştur.

Giriş bölümünde son olarak *“Tevrat'ın Tahrif Edildiğini Ortaya Koyan Örnekler”* başlığı altında Tevrat'tan getirilen örnekler, konularına göre tasnif edilmiş ve okuyucuya sunulmuştur. Öncelikle Tanrı'nın antropomorfist bir yaklaşımla tasvir edildiğini gösteren oldukça fazla örnek zikredilmiştir; Rabbin pişman olması, Yakub'un Tanrı'yla gürüşmesi, Rabbin ekmek istemesi gibi. Daha sonra Peygamberlerle ilgili kullanılan çirkin tasvirlerle, çelişkili ve mantığa aykırı bir biçimde Tevrat'ta yer aldığı tespit edilen ifadelere yer verilmiştir. Zikredilen örnekler Kur'an'ın Tanrı ve Peygamber tasviri ile oldukça farklıdır. Bu durumun, kaynağı bir olan iki Kitap'ta bu derece farklı olması, Kur'an'ın Tevrat'ı tasdik ediciliğinin bu noktalarda olamayacağını göstermektedir.

Eserin birinci bölümü *“İnanç Esasları Açısından Kur'an'ın Tevrat'ta Tasdik Ettiği Konular”* başlığını taşımaktadır. Yazar, bu bölümde, *“Tanrı İnancı”* ve *“Peygamber İnancı”* olmak üzere iki ana konunun yer alacağını belirtmektedir. Melek inancı, ahiret inancı, cennet-cehennem inancı gibi diğer inanç esaslarıyla ilgili Kur'an ve Tevrat'ın çok fazla ortak noktası bulunmadığı için bu konulara yer vermeyeceğini ifade etmektedir (s. 15). Burada yazar Kur'an'ın Tanrı inancı hakkında vurguladığı hususlar ile Tevrat'ta Tanrı inancı ile ilgili unsurların ortak ve farklı yönlerini tespit etmiştir. Örneğin *“bir olan Rab”* kavramı Tevrat'ta vurgulanmaktadır (s.137). Aynı şekilde Allah'ın *“Ehad”* oluşu yani Tevhid inancı Kur'an-ı Kerim'de de sıkça tekrarlanmaktadır. Yine Tanrı'nın âlemlerin Rabbi olması, merhamet sahibi olması, mutlak hükümdarlığı, ilk yaratıcı olması gibi hususlar Kur'an'da ve Tevrat'ta oldukça benzer noktalar-
dır.

Yahudilikte peygamberlik müessesesi Eski Ahid literatüründe önemli bir yer işgal etmektedir. Öyle ki, Eski Ahid'i oluşturan üç bölümden biri İbrani peygamberlerin hayatlarını anlatan Neviim (Peygamberler)'dir. Yahudilikteki inanca göre peygamberlik müessesesi Tanrı'nın, iradesini, seçmiş olduğu bazı kişilere ve bu kimseler aracılığıyla da İsrail halkına izhar etmesi ilkesine dayanır. Yani bu inançta peygamberlik ilahi seçilmişliğe dayanan bir statüdür ve Eski Ahid'de yer alan ilk peygamber İbrahim'dir. Peygamber'in mesajı zaman

sınırı olmaksızın tüm İsrail halkını ve nesillerini kapsamaktadır. Yahudiliğe göre peygamberlerin vahiy alış şekilleriyle Kur'an'da zikredilen vahyin geliş biçimleri büyük ölçüde örtüşmektedir.

Hem Tevrat hem Kur'an'da benzer olan bir husus da peygamberlerin peygamberlik görevini ve verilen yetkileri kendi istekleriyle elde edemeyecek olmalarıdır. Peygamberlik her iki kitaba göre de Allah tarafından seçilerek görevlendirilmeye dayanmaktadır. Yahudilikte peygamberler milli bir özellik taşımaktadırlar. Çünkü peygamberlerin büyük bir kısmının Yahudi ırkından geldiği kabul edilir. Onlara göre peygamberlik Hz. İbrahim ile başlar ve son peygamber kabul edilen Malaki ile biter. Hz. İbrahim'den önceki peygamberleri ise peygamber olarak değil daha çok birer kabile reisi (patriark) olarak kabul ederler. En büyük peygamber ise Hz. Musa'dır. Yahudi inancına göre son peygamber kabul edilen Malaki, kendisinden sonra İlya adlı bir peygamber geleceğini bildirmiş; ancak böyle bir peygamberin geldiği görülmemiştir. Yahudiler Hz. İsa ve Hz. Muhammed'in peygamberliğini de kabul etmezler.

Yahudilikte Eski Ahid'de yasaklanmış birtakım fiillerin peygamberler tarafından işlendiği inancı mevcuttur. Mesela Tevrat'a göre Harun put yapmış, Süleyman putlara tapmış, Eyyüb da şarap içmiştir. Bu durum Yahudi peygamber telakkisi hakkında önemli bir noktayı ortaya koyar. Görülmektedir ki Yahudi peygamber anlayışına göre peygamberlerin, günlük hayatlarında günahsızlık vasfına sahip olmaları gerekmektedir (s. 278).

İslâm'a göre peygamberler insanlar içinden seçilirler. Diğer insanlar gibi yer, içer, çocuk sahibi olurlar, hastalanabilirler ve ölürlere. Bu gibi insani hususlarda diğer insanlardan ayrılmazlar. Ancak İslâm'daki peygamberlik anlayışına göre peygamberler Allah'ın seçilmiş kulları ve elçileri olduklarının bilincinde olarak örnek bir yaşantı içerisinde olmuşlardır. Dolayısıyla Yahudi peygamber inancından farklı olarak İslâm peygamberlik inancında peygamberlerde bulunması gereken özelliklerden biri "ismet" sıfatıdır. Buna göre peygamberler hayatlarının hiçbir döneminde şirk, küfür sayılabilecek bir günah işlemezler.

Eserin ikinci bölümü "*İbadetler Açısından Kur'an'ın Tevrat'ta Tasdik Ettiği Konular*" başlığını taşımaktadır. Bu başlık altında "*dua-namaz, gusül, zekât-sadaka, kurban ve oruç*" ibadetleri ele alınmıştır. İslâm'daki dua ve namazın

karşılığı olarak Yahudilikte “Dua (Palel)” bulunmaktadır. Bu kavram hem Tanrı’ya yalvarmak, O’ndan bir şeyler istemek manasını hem de günlük ibadeti ifade etmektedir. Yahudilikte de İslâm’da olduğu gibi günlük ibadet öncesinde abdest (tevila) zorunluluğu bulunmaktadır. Abdest, şekil bakımından da İslâm’dakine benzerlik arz etmektedir. Yahudilikteki dua ve İslâm’daki namaz arasında kıyam, rükû, secde, kibleye yönelmek gibi ortak noktalar mevcuttur. Yahudilerde ritüel temizlik olan Mikve uygulamasının İslâm inancındaki guslün karşılığı olduğunu söylemek mümkündür. Suya tüm vücutla dalmak, vücutta kuru yer kalmayacak şekilde bedeni yıkamak gibi şartlarda paralellik söz konusudur. Hem Yahudilikte hem İslâm’da temizlik en önemli unsurlardan bir tanesidir.

İslâm inancında toplumsal bir vazife olarak var olan zekât-sadaka ibadeti Yahudilikte de benzer bir biçimde karşılık bulmaktadır. “Tsedaka ve maaser” şeklinde ifade edilen bu ibadet bağış, sadaka, yardım gibi anlamlara gelir ve her Yahudi’nin vazgeçilmez görevlerinden biridir. Tevrat’a göre bu ibadetten tüm bireyler sorumludur. Her iki inançta da yardıma muhtaç olanlara bu yardımın iletilmesi noktasında dikkat edilmesi gereken hususlar vardır. Bunların en başında sadaka verilirken fakirlerin rencide edilmemesi, yardımda samimi olunması ve kibre düşülmemesi gelir.

İslâm dininde farz olan oruç ibadeti önceki dinlerde de mevcuttur. Yahudilikte de kendi takvimlerine göre yedinci ay olan “Tişri” ayının onuncu gününde, gün batımından ertesi günün gün batımına kadar bir gün oruç tutulmaktadır. Günahların bağışlandığı gün olarak kabul edilen bu farz kılınmış oruç gününe “kipur” adı verilmektedir. Bunun yanında yılın farklı günlerinde tuttıkları başka farz oruçlar da vardır. Yahudilikte oruç bir tevbe yöntemi olarak görülmektedir. Ayrıca onlar en kötü ve felaketli günleri de oruç tutarak yâd ederler. Oruç, İslâm’ın da temel şartlarından biridir. Bu ibadet, İslâm dinine göre mükellefi her türlü şehvetten alı koyan ve ihlası arttıran bir ibadettir. Ramazan ayı boyunca bir ay süreyle tutulur ve bu ayın sonunda bayram yapılır. Yahudi inancında ise oruç, yemek ve içmekten uzak durmakla ruhun terbiye edilmesi, Tanrı’ya pişmanlığın ifade edilmesiyle günahların Tanrı tarafından affedilmesini ifade eder ve bir matem havasındadır. Dolayısıyla İslâm dininde bir şükür, paylaşma ve neticesinde sevinç vesilesi olan oruç Yahudi inancında farklılık arz etmektedir.

Genel hatları ile hakkında bilgi vermeye çalıştığımız bu eser Kur'an ve Tevrat'taki inanç- ibadet konularını detaylı bir biçimde incelemiştir. Tüm detaylardan bu tanıtım yazısı çerçevesinde bahsetmemiz mümkün değildir. Ancak eserde dikkatimizi çeken iki durum söz konusudur. Birincisi giriş bölümünün fazlaca uzun tutulmuş olmasıdır. Kavramlar hakkında bilgilerin verildiği bu bölümde çok fazla detay bilgiye yer verilmesi okuyucunun dikkatinin konudan uzaklaşmasına sebep olmaktadır. İkinci husus ise bölüm sonlarında, bölüm hakkında genel bir bilgi veren ve ulaşılan neticeleri özetleyen değerlendirme kısımlarının bulunmamasıdır. Bu şekilde değerlendirme başlıklarına ihtiyacın olduğu kanaatindeyiz zira konular çok kapsamlı ele alındığından okuyucu zaman zaman konu bütünlüğünden kopabilmektedir. Her ne kadar eser sonunda "Sonuç" bölümü bulursa da bölüm sonu değerlendirmelerine de gerek olduğu kanaatindeyiz. Yazım ve dil bilgisi konularında zaman zaman hataları bulunmasına rağmen eser şekilsel açıdan gözü yormayan bir özelliğe sahiptir. Tekrar hatırlatmak gerekirse, Tefsir alanında hazırlanmış olmakla birlikte bu eser konuları itibariyle Tefsir için olduğu kadar İslam Hukuku ve Dinler Tarihi için de kıymetli bir başvuru kaynağı niteliğindedir.